

תת"ע 13540/11/16 - מדינת ישראל נגד עאדל עאסלה

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 13540-11-16 מדינת ישראל נ' עאסלה עאדל 04 מרץ 2020

לפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי

בעניין: 1 מדינת ישראל

באמצעות עו"ד אייל עמאר

המאשימה

נגד

1 עאדל עאסלה באמצעות עו"ד סלים אבו

חרפה

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של **נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע ועברו למעלה משישה חודשים מיום פקיעתו, ונהיגה ללא תעודת ביטוח תקפה.**

2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 7.9.16, סמוך לשעה 15:15, נהג הנאשם ברכב פרטי, מסוג "פורד", מ.ר. 6641868, בכביש 784, ק"מ 4, כשרישיון הנהיגה שלו פקע ביום 25.6.08, וללא תעודת ביטוח תקפה.

3. המאשימה עתרה לעונש של מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילה ממושכת, פסילה על תנאי וקנס. צוין שמתחם הענישה בעבירות אלה נע בין מאסר בפועל למאסר על תנאי, ופסילה שלא תפחת מ-12 חודשים. הוטעם שהנאשם הוציא רישיון נהיגה בשנת 1993, וצבר לחובתו 53 הרשעות קודמות, כולל בעבירות דומות, בגין הוטל על הנאשם עונש מאסר על תנאי. קרי, העבירות נשנות. צוין שלא הוצג שנאשם מנסה להסיר את המחדל.

ההגנה עתרה, מנגד, להמנע מרכיבים של מאסר ופסילה, ולהסתפק בפסילה על תנאי וקנס. זאת, לשיטתה, נוכח חרטתו הכנה של הנאשם, הוצאת רישיון נהיגה ביום 15.3.17, וסיכוי נמוך להישנות העבירה. צוין שפקיעת הרישיון מקורה בתיקי הוצל"פ ובהגבלות שהוטלו על רישיון הנהיגה של הנאשם והנאשם דאג להסדיר. צוין שהעבירה היא משנת 2016, ומאז לא בוצעה עבירה נוספת, הנאשם לא נשא מאסר בפועל מעולם, והרשעותיו התיישנו. נטען שהנאשם מפרנס יחיד, אב לשישה ילדים, במסגרת עבודתו מסיע עובדים, ורישיונו נחוץ לו לפרנסת המשפחה. הסנגור הפנה לפסיקה תומכת, שלפיה, כשמדובר בפקיעת רישיון לתקופה ממושכת, והמחדל הוסר, בתי המשפט אינם נוטים להשית פסילה בפועל.

חומרת העבירה, הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו

4. נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע זה שמונה שנים, היא עבירה חמורה המשקפת לצד זלזול בחוק, אף סכנה

ממשית לשלום הציבור. כשירותו של נהג לנהוג לאחר זמן כה רב מוטלת בספק, נוכח הזמן הרב שחלף (ראו תת"ע (ת"א) 908-05-11 **מדינת ישראל נ' רג'ואן** (מיום 23.1.12)). ככל שמתארך משך הזמן שחלף ממועד הפקיעה ועד למועד הנהיגה הולך ומטשטש ההבדל שבין פקיעת רישיון לבין נהיגה בהעדר רישיון נהיגה (**ראו תתע (י-ם) 4310-07-10 מדינת ישראל נ' פריג' אבו עזא**).

מדיניות הענישה

5. בעפ"ת (ים) 4420-09-12 **מ"י נ' פכורי** (29.1.13), בעבירה שניה של נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע למעלה מעשור בשל קנסות, נוכח נסיבותיו האישיות של הנאשם, אב לארבעה, אימץ בית המשפט את גזר הדין של בית משפט קמא, שהשית על הנאשם מאסר מותנה, בן 30 יום, למשך 3 שנים, תוך שהתחשב בכך שהנאשם לא חידש רישיונו עקב אי תשלום קנסות, ולצד זה קבע שיש להגדיל את הקנס שנקבע (1,000 ₪) והעמידו על סך 5,000 ₪.

6. בעפ"ת (י-ם) 9741-06-10 **מדינת ישראל נ' זגורי**, (31.10.10), דחה ביהמ"ש את ערעור המדינה על קולת העונש שהטיל ביהמ"ש קמא על נאשם שהורשע ב-5 עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, כשרישיון הנהיגה פקע בשנת 2001 והעבירות בוצעו בין השנים 2007-2010, כשבעברו 25 הרשעות בתעבורה, ורישיון הנהיגה לא חודש עקב אי תשלום קנסות. ביהמ"ש השית על הנאשם **פסילה בת חודש, הופעלו, באופן חופף, שני עונשי פסילה על תנאי מדו"חות קודמים, לתקופה של 3 חודשים כל אחד, והוטלו עליו 60 ימי מאסר מותנה**. בדחותו את הערעור קבע ביהמ"ש:

"בענייננו, אל מול ריבוי העבירות בהן הורשע המשיב, כמו גם עברו התעבורתי המכביד הכולל 25 הרשעות בעבירות תעבורה (אף כי כמחצית מתוכן הן "עבירות טכניות"), עמדה העובדה **כי אין מדובר באדם הנוהג ללא רישיון נהיגה כלל, אלא שרישיון הנהיגה שלו לא חודש בשל קנסות כספיים. אף שאין להקל ראש גם בכך, ברי כי החומרה הגלומה בה אינה גבוהה כבראשונה**. בהתייחס לאלה, ולכך כי כעולה מהמסמכים שהוגשו על ידי המערער הוא פעל לתשלום הקנסות שהושתו עליו, כך שכיום הוא לכאורה קרוב להוצאת רישיון נהיגה חדש, אינני רואה מקום להתערב בגזר דינו של בית משפט קמא, אף שהוא נוטה לקולא". (הדגשה שלי - א. טפטה-גרדי).

7. ברע"פ 1973-13 **אסד חסן נ' מדינת ישראל** (24.3.13), בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, שתוקפו פקע מזה כעשור, כשבעברו 14 הרשעות קודמות, ביניהן, עבירות דומות, בית המשפט העליון דחה בר"ע שהוגשה על החלטת בית המשפט המחוזי, שהפחית את רכיב **הפסילה בלבד ל - 12 חודשים** מ - 24 חודשים, והותיר את יתר רכיבי גזר הדין על כנם - **45 ימי מאסר בפועל, קנס בסך 1,500 ש"ח, או 5 ימי מאסר תמורתו; פסילה על תנאי של רישיון הנהיגה לתקופה של 4 חודשים, למשך 3 שנים; 5 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים**.

8. בתת (נת') 2560/07 **לשכת תביעות שרון-תעבורה נ' לביא אברהם** (7.12.08), הורשע נאשם בעבירה של נהיגה בפסילה ונהיגה ללא רישיון תקף, שפקע זה תקופה ארוכה, וללא בטוח, כשלחובתו מאסר מותנה, בן 7 חודשים, בר הפעלה, ואי חידוש הרישיון נבע מאי תשלום קנסות. בנסיבות בהן הנאשם סובל ממחלת לב, הגיע להסדר תשלומים והוציא רישיון נהיגה, האריך בית המשפט את המאסר המותנה בשנתיים נוספות, הושתה פסילה לחצי שנה,

הופעלה פסילה, בת 5 חודשים, בחופף, קנס בסך 750 ₪, וחתימה על התחייבות, בסך 10,000 ₪.

9. בתת"ע (פ"ת) 1752-04-14 **מדינת ישראל נ' גרמה**, (מיום 12.3.15) הורשע נאשם בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, שפקע 24 שנים קודם לנהיגתו, ובנהיגה ללא ביטוח תקף. בית המשפט מיקם את הנאשם ברף הנמוך של מתחם הענישה וקבע שהיות ומשנת 2009 לא נרשמו לחובתו של הנאשם עבירות תעבורה, נוכח **מצבו הבריאותי הקשה** וכיון שממועד פקיעת רישיונו (1990) בצע 4 עבירות נהיגה, יש לגזור עליו **10 חודשי מאסר על תנאי, 12 חודשי פסילה בפועל, 12 חודשי וקנס בסך 1500 ₪**.

10. עולה מהאמור שמתחם הענישה כשהרישיון פקע משך שנים רבות יכול לכלול ממאסר בפועל ועד מאסר מותנה, ופסילה הנעה עד שנה, לצד רכיבי ענישה נוספים, תוך התחשבות בהסרת המחדל, מקורה של הפקיעה, האם היא נובעת מחובות כספיים אם לאו, נסיבותיו האישיות של הנאשם ועברו התעבורתי.

מהפסיקה שהציגה ההגנה

11. בעפ"ת **17250-12-18 טאהא נ' מדינת ישראל** (23.12.18) - הנאשמת הורשעה, על ידי מותב זה, בנהיגה כשרישיון הנהיגה פקע משך 5 שנים, ונדונה לפסילה בת 4 חודשים, פסילה בת 3 חודשים, על תנאי, למשך שנתיים, וקנס בסך 500 ש"ח. עברה התעבורתי כלל 4 הרשעות קודמות, אי חידוש הרישיון נבע מחובות להוצל"פ, והמחדל הוסר. בערעור, בהתאם להסכמת הצדדים, המבוססת על נסיבותיה האישיות הייחודיות והחריגות למדי של המערערת, קוצרה הפסילה לחודש בלבד, כשיתר רכיבי גזר הדין יעמדו בעינם.

יצוין שמקרה זה אינו דומה למקרה שלפני, שכן משך הפקיעה הוא 8 שנים, עברו התעבורתי של הנאשם חמור יותר, ולא התרשמתי מנסיבות אישיות חריגות של הנאשם, שיש בהן כדי להביא לקיצור הפסילה עד לכדי חודש ימים.

קביעת העונש הראוי לנאשם

12. כעולה מהפסיקה, נהיגה ללא רישיון נהיגה, שפקע תקופה ממושכת, במקרה שלפני 8 שנים, דומה בחומרתה לעבירה של נהיגה ללא רישיון מעולם. עם זאת, בית המשפט מבכר את הרף הנמוך של הענישה, ככל שמדובר בנאשם שריפא את הפגם.

13. הנאשם נוהג משנת 1993 ולחובתו 53 הרשעות קודמות. האחרונה עבירה דומה, משנת 2012. לחובת הנאשם הרשעות בעבירות דומות. שלוש האחרונות משנת 2008, כשלצידן הרשעה בעבירה של נהיגה בפסילה. לנאשם מגוון עבירות ישנות יותר.

14. לקולא מצאתי להתחשב בכך שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, בעברו אמנם עבירות חוזרות, אולם מאז ביצוע העבירה לא ביצע עבירה נוספת. זאת ועוד, אי חידוש הרישיון מקורו בחובות כספיים בהוצל"פ ואין המדובר במי שבמודע לא הסדיר את רישיונו.

לדברי הסגור הנאשם הסדיר את רישיונו בשנת 2017 ולשם ביטול הגבלותיו הסדיר את חובותיו בהוצל"פ.

15. בנסיבות אלה, מחד גיסא, חומרתה של עבירה של נהיגה בפקיעה, כשרישיון הנהיגה פקע תקופה ממושכת, ומאידך גיסא, ריפוי הפגם, הסדרת החובות ואי ביצוע עבירה נוספת מאז המקרה שלפני, שמעידים שפניו של הנאשם לשיקום, אין מקום להטלת רכיב של מאסר. העונש ההולם מקרה זה כולל פסילה בת 6 חודשים, קנס נמוך, נוכח מצבו הכלכלי העגום, וענישה הצופה פני עתיד, שיהא בה כדי להרתיע את הנאשם מלשוב ולבצע עבירות חמורות בעתיד - מאסר מותנה ופסילה על תנאי. שקלתי את טענת הסגור בדבר הזדקקותו של הנאשם לרישיונו לפרנסתו ועתירתו להמנע מרכיב של פסילה בפועל, אולם מצאתי שבנסיבות העניין, נוכח תקופת הפקיעה הארוכה, על האינטרס האישי של הנאשם לסגת מפני אינטרס הציבור לשמירה על שלום משתמשי הדרך.

16. לפיכך, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. חודש מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים. לבל יעבור בתקופה הנ"ל עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, או של נהיגה בזמן פסילה.

2. פסילה מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 6 חודשים.

הנאשם יפקיד את רישיונו לא יאוחר מיום 3.5.20.

לתשומת לב הנאשם חובה על עליו להפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית משפט לתעבורה או להמציא תצהיר על העדר רישיון נהיגה ואם הופקד רישיון נהיגה בתיק אחר תימסר הודעה על כך למזכירות בית משפט לתעבורה.

יובהר כי אם הנאשם לא יפקיד את רישיונו במועד מחד עלול להיחשב כפסול ומאידך מניין הפסילה לא יחל בהעדר הפקדה כאמור.

3. פסילה מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 4 חודשים, וזאת על תנאי למשך שנתיים לבל יעבור עבירה בה הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה.

4. אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 750 ₪.

הקנס ישולם בתשלום אחד תוך 90 יום.

על הנאשם לפנות לדואר לשם תשלום הקנס עם הצגת תעודת זהות.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתנה היום, ח' אדר תש"פ, 04 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.